

דברי תורה

מאת כ"ק מרן רבינו שליט"א

יוצא לאור ע"י
מערכת נחלי בינה
סערדאהעלוי

כל הזכויות שמורות

דרשת פרקי אבות

והתעוררות בענין מצות פריה ורביה [חלק שני]

שבת קודש פרשת בהר שנת תשע"א לפ"ק

אנו עומדים כעת באמצע משנה י"ד:

חביבין ישראל שנקראו בנים למקום חיבה יתירה נודעת להם שנקראו בנים למקום שנאמר בנים אתם לד' אלקיכם.

וכבר דברנו מדקדוקים שיש במימרא זו, ועוד לאלקי מילין לפרש כעת וכו', והיוצא לנו מזה שאין תכלית לידת בנים אצל איש ישראל שזה לשאר גווי הארץ, שמונה במבט האנושי רצון להוליד ולגדל בן ובת, ועיקר ענינו בישראל לקיים מצות בוראי שצוני לפרות ולרבות ולהוליד בנים למקום זרע יעבדנו עוד יהודי שיעבוד את השם יתברך, (וכמו שכתב ברבינו בחיי (רי"ש בראשית), כי בישראל הכונה בנולדים לשמו לבד לקבל הנפש השכלית ולהמושכת רוח הקודש, ולא ככונת הרשעים שהוא כדי ליישב העולם ולאכול ולשתות כבהמות). וכעין זה כתב בלוקמי אמרים (אגרת הקדוש סימן ט) לענין פרנסת אשה ובנים וזה לשון קדשו, ולא יהיה בית ישראל כעובדי ע"ג דנזין ומפרנסין ומוקרין לנשייהו ובנייהו מאהבה, כי מי כעמד ישראל גוי אחד בארץ כתיב, דהיינו שגם בעניני ארץ לא יפרדו מאחד האמת הם ושלום, אך בזאת יאות לנו להיות כל עסקינו במילי דעלמא לא לגרמיייהו כי אם להחיות נפשות חלקי אלקות ולמלאות מחסוריהם בחסד הנם וכו', רק שאשתו ובניו של אדם קודמין לכל על פי התורה עכ"ל. ומזה נובע מה שכתב אור החיים הקדוש (פרשת ויגש ד"ה אמותה הפעם) כי הצדיקים יותר יחפצו בהעדר הבן בהיותו בן מביש, (וכן במדרש רבה (בראשית פרק מד, אות ט) שאברהם אבינו ע"ה אמר רבונו של עולם אם עתיד אני להעמיד בנים ולהכעיסך מוטב לי ואני הולך ערירי עכ"ל, ואמרו חז"ל (ברכות דף י) שהזקיה המלך לא רצה לישא

אשה כי ראה ברוח הקודש דנפקי מיניה בנין דלא מעלו, – וכל שכן להוליד בנים באופן שיש נדנוד איסור כעצם היותם ולידתם, שבוזה בהחלט אין כוונתו כלל לעבודת השי"ת אלא לגרמיייהו עבדו.

הנה קשה עלי מאוד לדבר בענין זה מפאת כמה טעמים, ונוגע לבני אדם מדוכאים ונאנחים, והרבה שקלתי בדעתי אי אומר או לא, אך עומד לנגד עיני דברי הזוהר הקדוש (פרשת תזריע דף מו:) ומובא בראשית חכמה (שער הקדושה פרק יג, אות כו) כמה דעונשא דבר נש האי בגין מלה בישא, כך עונשיה בגין מלה טבא דאתי לידיה ויכיל למללא ולא מליל וכו', כל שכן אי עמא אזלין באורח עקימא והוא יכיל למללא להו ושתיק ולא מליל, כמה דאמינא נאלמתי דומיה החשיתי ממוכ וכאבי נעכר וכו' עכ"ל, ואיכבה אוכל וראיתי באבדן מולדתי, על כן אמרתי אשיחה וירוח לי, ואיני מדבר כעת על העבר אלא על הנוגע עכשיו יום יום.

כבר דרשנו אשתקד בחומר האיסור בנוגע פעולות החדשות בענין פו"ר (הנקרא כאן איי יו איי ואיי ווי עף), שאצל הרבה בני אדם נעשה זה בעו"ה כהיתר או מצוה, וצריך להרעיש על זה, ומצוה לפרסם ולהעיר אוזן מדן ועד באר שבע ובכל כדור הארץ, שידעו כולם שיש בזה שאלות חמורות וקלקולים גדולים מאד כמו שהארכנו שם.

איסור הו"ל:

גם יש בה עוד איסור (ולא היה אפשר לדבר מזה אשתקד שהיו אז גם בחורים), והוא איסור הו"ל שידוע לכל אחד חומר

האיסור המבואר בש"ס ופוסקים, ואסרוה כמה גדולי ישראל מדור הקדום אף לצורך פריה ורביה, ונחשוב חלק מהם שאסרוה בכל אופן, אדמו"ר מבעלז, אדמו"ר ממונקאטש (מנחת אלעזר חלק ה, סימן יג), אדמו"ר מסאטמאר (תשובת דברי יואל סימן קו – וקמ), הגאונים מברעזאן (תשובת מהרש"ם חלק ז, כו), מראדומישלא (תשובת מהר"ש חלק ו, עה), מדווינסק (תשובת צפת פענה סימן יח), מלאמזא (תשובת דברי מלכאל חלק ה, סימן קנז), מסאטמאר (תשובת קרן לדוד) זי"ע ועוד הרבה גדולים ומובים, ולא נמצא בדור הזה בכל הרבנים ומו"צ מי שהוא בגדר בר פלוגתא להם מדעת עצמו, ואיסורם קיים בתוקפו, וכל שכן בפעולות הללו שידוע לידעיים שצריכין לעשות כן כמה פעמים ולא סגי בפעם אחד, ובהכרח הולך הרבה לאיבוד ממש, תשתפכנה אבני קודש בראש כל הוצות, (ובזה אף המתירים היו אוסרים) – ומה גם שמגודל הפרסום הכניסו את צעירי ישראל לעסוק ברפואות תיכף איזה חדשים אחר ההתונה אם עוד לא נפקדו, ומיד ממש מתחילין בבדיקת זרע בכמה אופנים, וכמה פעמים רחמנא לצלן, והוא הנם בלי צורך קצת כלל כלל, שעל זה בודאי אין אף דיעה אחת להיתר.

הולד אינו מתייחס לאב:

וגם דברנו אז משיטת גדולי הפוסקים שהולד אינו מתייחס לזרע האב כלל, ושאסור להוליד וולד כזה, וגם נוגע למעשה לכמה וכמה הלכות כגון אם האב הוא כהן אין הבן שנולד מאותו זרע כהן, נמצא שקוראים אותו לעלות לתורה כהן והוא אינו כהן, ועולה לדוכן ומברך ברכה לבטלה, ואם פודים אצלו בכור בן ישראל, מברך ברכה לבטלה והבן אינו פדוי כלל, והסלעים שקיבל הם גניבה וגזילה ביד הנקרא כהן, וזה נוגע אלפי פעמים לכל דורותיו אחריו עד ביאת משיח צדקינו – והיותר חמור למעשה בזה שאם אין להם כי אם ילד אחד, (ואפילו אם יש לו כמה ילדים יתכן שכולם גם כן לא נתילדו לבית אבותם כראוי), נמצא שלאחר מיתת הבעל (הנקרא אב), נשאר רק באותו בן, וצריכה אשתו חליצה, שהרי לאותם גדולי הפוסקים הרי הוא מת בלי ולד, ואם תנשא לאיש אחר הרי כל ימיו בעבירה עם אשה הזקוקה ליכם רח"ל.

אינו מקיים פריה ורביה:

להרבה דיעות אין הבעל מקיים בזה מצות פריה ורביה דלא עביד פעולת ההפריה, (ואין צריך לומר באי ווי עף).

דלמא לאו אביו:

כתב בתשובת חלקת יעקב (חלק א, סימן קמד, ובהדשות חלק אבן העזר סימן יב, אות ו) דאף אם נימא שנחשב כבנו לא הוי רק ספק, דאין עדות ויכיר שזה בנו, ודלמא לאו אביו הוא וכו' עיין שם. וזה הערה חדשה בחומר ענין זה.

בני תשע מדות:

ומלבד כל זה הרי לכל הפחות הם בכלל בני תשע מדות, וכמו שסובר הקהלת יעקב ז"ל ובנו הגאון הגדול רבי חיים שליט"א שכותב שהולד הוא פגום, והבנים שיצאו מזה עלולים להיות רשעים ופושעים.

רק על צד הדוחק והאונס:

וגם אותם קצת גדולים המתירים [איי יו איין] לא התירו רק על צד הדוחק והאונס וניסו כבר כל דרכי הרפואה ועברו עשר שנים ולא נפקדו וקשין גירושין על כן התירו, אבל כל שאר הפעולות שנתחדשו בזמנינו לא היה עוד בזמניהם, ואין בזה הוראה משום אחד מלפני דורינו, ויתכן שכולם היו אוסרים. ובהיום אילו היו עושים כל מצדקי בעסק הרפואות כל אלו השנים ומחמת רוב צערם שחיכו וציפו בכל עת לישועת ד' ולא נענו, והרופאים נתיאשו מהם, עשו אחר כך מעשים אשר לא יעשו לא היה כל כך טענה, על דרך לא יבוז לגנב כי יגנוב למלא נפשו כי ירעב. ובאמת אפילו באופן זה שהרופאים אומרים שאין תקוה וצריך לעשות מאלו פעולות החדשות, כוונתם רק באותו מעמד ומצב שהגוף הוא עכשיו והם ניסו על פי דרכי הרפואה לעורר בהגוף כח ההפריה ולא עלתה בידם על כן רפו ידיהם, אבל באמת שיש כהיום חבורת רופאים אחרים העוסקים בענין שנקרא "ריפראדאקטיוו אימיניאציעדזשי", דהיינו שהוקרים מהו הסיבה בהגוף שמביא לידי חסרונות אלו, ועושים פעולות לתקן זה על פי דרכי הרפואה שיהיה ראוי להוליד בדרך הטבעי.

אבל המצב כהיום בעונותינו הרבים שנעשה כל אלו הפעולות כהיתר גמור, ורואין אברכים צעירים (יונגע צוציקלעד) כשנתיים או אף שנה אחרי התונתם, שממש רק התחילו לעסוק בעניני רפואה, והעסקנים כבר מסיתים אותם למה לך להתייגע בכל המעסמס ועניני רפואה, הרי לך דרך סלולה שיותר מועיל וכשר וישר, וממילא סוף סוף תעשה אותו, מוטב שתעשנו תיכף ומיד, כאילו היה הכל היתר גמור בלי פקפוק בפוסקים, ומגוישים הכל על גאלדענע טאץ עם כל המעות הון תועפות

הנדרש לזה, ואם היה משלם בעצמו מכיסו היה מחשב כמה פעמים לפני זה אם לעשותו או לא, ועל כל פנים בודאי לא היה אין ברגליו לעשותו תיכף, אלא אחר הרבה שנים שעסק ברפואות ולא הועיל, אבל אם יש לו כל האלפים בסלו מוכן, מה יעשה הבן שלא יחטא. ולאו עכברא גנב אלא המחזיקים אותם לזה, והם הם עיקר הגרמא בנזקין שנעשה דבר זה כהפקר בעו"ה.

ומפרסמים במקום אחד שהולידו בעזרתם 600 ילדים בשנה זו וממקום אחר שמעתי 350 ובמקום אחר 100, אבל צריך לדעת דאין זה 600 או 1000 פעמים הו"ל, רק כל פראצעדור נדון בד' וה' פעמים כדי שיצליח כידוע להעוסקים בזה, נמצא שנעשה בערך 5,000 פעמים איסורים חמורים במשך שנה שעברה לבד, ומה גם שמפרסמים רק החלק שהצליחו וגם עשו פרי, אבל את אשר עשו ולא עלתה בידם לא מודיעים, וביחד הוא לערך 10,000 פעמים או יותר, וכשנחשוב לחלק זה בממוצע בין ימות השנה נמצא בערך 15 או 30 פעמים ליום, כל יום ויום מימות השנה כולל שבת ויום טוב ויום כיפור, נמצא שזהו רח"ל מעשים בכל יום שומו שמים, תסמר שערות ראש, ועל ראשו וכתפיו של מי נעשים כל אלו המעשים וכל ההכנות המרובות הנעשים לזה. ומי פוסק בעשרות הספיקות המתהווים באמצע הטיפולים וצריך תשובה דחופה על אתר, (ואף אם תמצא לומר שדיבר עם מורה הוראה על כללות עשיית פעולות אלו), הוי אומר העסקן או העסקנית או הצעיר עצמו היודע שהכל מותר לצורך פריה ורביה.

פוסקים וגם דבר חדש:

ואי אפשר להבין האידך איש הנקרא מונקאטשער חסיד או סאטמאר חסיד יכול לעמוד לצדם ולעזור להם כגוף ובממון, לעבור על המפורש בתשובות רבותיו לאיסור גמור. ואף שאר כל אדם גם אם אינו יודע דיעות הקודמים, אבל על כל פנים בודאי הוא דבר חדש שלא שערום אבותינו, וכבר מפורסם בין יראים שחדש אסור מן התורה בכל דבר, וכל שכן בדבר זה שנוגע לעצם יסוד קדושת המשך הדורות מהאבות הקדושים עד הדור הזה, ובפרט שמפרסמים שהם מתחדשים מדי שנה בשנה ואף מדי יום ביומו במעמאדן חדשים, וכל שמשוכלל יותר מובן שבדרך כלל הוא גם חמור יותר ונכנסת יותר בעומק הקליפה, ותכליתה מי ישרנו.

וטעם שאני חוזר ודורש בענין זה, לפי שהוציאו קול בשוק שכאילו חזרתי חס ושלום מדרך הראשונים, בהתימתי על קול קורא שכשקורין אותו אויבערפלעכלעך יכולין למעות וללמוד מהלשון דברים שאינם, ולהוי ידוע דאין בזה ממש, ואף לרגע לא חזרתי מדברי, ואיך אפשר לחזור בדבר שכבר איפסק לאיסור בדור הקודם לנו, ואדרבה במשך השנה מעת שהתחלתי לעורר על זה ברכים עוד נוכחתי לדעת הרבה והרבה יותר הטראגעדיע והעולות המגונות במעשים העשויות לזה באופן קבוע.

ורואים אנו איך ששארי מוסדות גדולים וטובים כגון העוסקים בהצלה בגשמיות ומחולאים וגם מוסדות הצלה ברוחניות ומשמד ותלמודי תורה וישיבות קדושות וכדומה, נאנחים ונאנקים, צווחין שאי אפשר להם להתקיים מפני גודל ההוצאות וקוצר התמיכות, אמנם לזה מחזיקים בהון רב ומפזרים סכומים עצומים, שמעולם לא שמענו כזה לשום דבר שבקדושה, מה זאת אומרת שהוא מסמרא דקדושה או הפוכו.

ישנם מוענים שאני יחיד בדעת זה, (אף על פי שבאמת לא אמרתי כלום מדעת עצמי רק אני מפרסם דעת גדולי פוסקים שמלפנים, וכל מי שאינו רוצה לשמות עצמו יודע היטב מה היה דעת צדיקי וגאוני הדור הקדום בכל כגון דא), וגם מדשתקו שאר רבנן שמע מינה דניחא להו, הנני להודיע שבמשך השנה שעבר עלינו לטובה דברתי עם הרבה רבנים ואדמו"רים (לפי מיסת הפנאי, שכמובן לא היה אפשר לי לילך ולדבר לכולם, רק קצתם שפגשתי ונכנסתי עמם בדברים), וכמה מהם הודו לי להאיסור, והרבה אמרו לי שהענין כואב להם עד דכדוכה של נפש, ולא ידעו כלל עד היכן הדברים מוגיעים, רק שמפאת סיבות מסיבות שונות אינם יוצאים נגד זה בחרב וחנית, והרבה מהרבנים התומכים בזה הוא לפי תומם שסוברים שמסייעים בעניני רפואה פשוטים, ואינם יודעים כלל מה באמת נעשה על ידי שועלים קטנים המחבלים כרמים, רק הודיעו להם חצאי דברים או שקרים, כמו ששמענו מהם. – וכן רבים מאד מאחינו בית ישראל ובפרט הבאים בשנים צר להם מאד ומתאוננים על המצב, וכמה פעמים באו אלי אבות הבעל או האשה, ודמעתם על לחיים ממה שרוצים בניהם לעשות מאלו פעולות הזרות היפך דעתם ורצונם, וכמו זר נחשבו ואין להם שומע בקרב היונגע צוציקלעך, וכבר אמרו רבותינו במסכת נדרים (דף מ.) רבי שמעון בן אלעזר אומר אם יאמרו לך

ילדים בנה וזקנים סתור, שמע לזקנים ואל תשמע לילדים,
שבנין ילדים סתירה וסתירת זקנים בנין.

השגחה:

ואפילו נניח כל האיסורים הנזכרים לעיל לצד, כאילו פעולות
אלו הם היתר גמור בלי שום נדנוד חמא, עדיין יש
דבר ששקול בהומרתה ככל הנזכר לעיל, והוא שאין השגחה
להמעשים שעושים הרופאים והלעבראטארים, ואפילו אם יש
שם איש או אשה המסתובבים שם ושומרים, אין זה השגחה
גמורה על כל הפעולה מרישא ועד גמירא, כידוע ומפורסם לכל
ואין כאן מקומו להאריך בזה, הגם שבעזרת השם ניתן במשך
השנה העבר עלינו לטובה כמה שאפשר בבתי החולים הקטנים
שאינם כל כך מפורסמים, שבדרך כלל הם רוצים למלאות
בקשת הציבור כדי שיבואו אליהם עוד פאציענטן ויתרבה
רווחם, על כן יכלו לתקן שם קצת, (ובכל זאת יש אומרים שאי
אפשר בשום אופן שיהיה השגחה גמורה אמיתית, לידע
בכירור מה הרופא עושה תחת ידו, ואי לא עירב או שינה,
ובפרט בדבר זעיר כזה שאף אין העין שולט בו), אולם בבתי
חולים הגדולים שיש להם פאציענטן די והותר, והמלאכה
מרוכה ואינם מוכנים לוותר בשום נדנוד קל, ואינם רוצים שום
השגחה, ומכיון שיש שם מומחים גדולים משתלחים לשם רוב
הפראבלעמען, הרי דברתי עם העוסקים בהשגחות לענין זה,
וכולם פה אחד הודו שאין השגחה כדבעי ואי אפשר בשום
אופן לעת עתה שיהא השגחה מעולה, ועל כל פנים עד שבת
קודש פרשת בהר תשע"א לא היה השגחה מעולה, ואם כן על
מה סומכים כל אלו העושים, והרי הרופא בעצמו רוצה בעירוב
לערב ולהשביח הזרע על ידי דברים אחרים כדי שיצליח
להשביח מקחו ואומנתו, והשם ירחם מה שיכול להתערב
פסולים וגוים רח"ל, ואדרבה אינכם צריכים להאמין לי, אלא
תשאלו מהעוסקים בזה או תלכו בעצמכם לברר מקרוב.

והרבה אבות אומרים שרימו אותם שלא אמרו להם חומר
האיסור עד היכן הדברים מגיעים ושאין השגחה
מעולה, ובדאי לא היו מסכימים אם היו יודעים המצב של
השגחה שהוא בכי רע, אך מה שנעשה כבר אין להשיב, (ובאמת

פצוץ דכה:

ועוד נעשה כהיתר איסור חמור בתורה אחת משמ"ה לא
תעשה הלאו של לא יבוא פצוץ דכה וכוונת שפכה בקהל
ד', שבדרך כלל אותן אנשים שטבעם חלוש והזרע שלהם אין
לה כח, על כן לוקחין הזרע ממקורו ששם הזרע נקי וחזק יותר,
והותכים לזה חתיכה מופרעת הנקרא דר. שלעגל פראצעדור,
ודעת גדולי ישראל דפה ובארץ ישראל שהוא האיסור דפצוץ
דכה ואסור לבוא בקהל, (אף על פי שאחר כך חוזרים ותופרים
אותם ומתרפא), וכל ימיו אלפי פעמים דר עם אשתו בעבירה
רח"ל. [אגב יש תחת ידי תשובת הגאון מו"ה רבי מאיר
בראנסדארפער ז"ל שכותב שבכגון דא פשיטא שאין הולד
מתייחס אחר אביו לכל הדיעות וכו'].

בעונותינו הרבים הצליח מעשה שטן להתערב ולקלקל
בסאמע שפיץ קדושת שלשלת ישראל של כל
הדורות הנמשכת מאבותינו הקדושים עד דורינו לפגום יסוד
קדושת ישראל רח"ל, ואף אם תמצא לומר שיוכלו לומר זה א-לי
ואנחנו, אבל אלקי אבי וארוממנה ודאי לא יוכלו לומר.

והגם שרוב העולם הולכים אחר השטראם כהרגילם אין
להתפעל מזה, כי דבר זה נעשה על ידי קומין עסקנים
ממולחים, שהם אומנים מלומדים איך למשוך דעת הקהל בכל
מיני מצדקי ופרסומים וכיבודים ורגשי רחמנות כידוע לכל, והרי
עשרות דברים עמדו כמה שנים ושוב נתבטלו והיו כלא היו,
ונקוה שלא ימוש ד' עמו ובעזרת השם יתברך גם ענין זה יהיה
בטל ומבוטל בעגלא ובזמן קריב ולא לעולם חוסן.

והשי"ת יעזור שכל אחינו בית ישראל יפקדו מן השמים
בדבר ישועה ורחמים זרעא חיא וקיימא זרע קודש
בירך ד' בלי פגם ודופי, למען לא נגע לריק ולא נלד לבהלה,
בהלה נקרא הסטרא אחרא, שלא יהיה להם אחיזה בזרעינו,
ונגדלם לתורה ולחופה ולמעשים טובים, ונסלח לכל עדת
ישראל כי לכל העם בשגגה.

אפשר להשיג גליון זה

במאנסי
914-458-2832

בבארא פארק
אצל מערכת נחלי בינה
1513 44th Street
347-782-7880 347-278-9674

בוזיליאמסבורג
646-345-7673